

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen der laatste Dagen.

Wat nuttigheid is het, mijne Broeders! indien iemand zegt, dat hij het geloof heeft en hij heeft de werken niet? kan dat geloof hem zalig maken? Indien er nu een broeder of zuster naakt zouden zijn en gebrek zouden hebben aan dagelijks voedsel, en iemand van u tot hen zoude zeggen: gaat heen in vrede, wordt warm, en wordt verzadigd; en gijlieden zoudt hun niet geven de nooddriftigheden des lichaams, wat nuttigheid is dat? Alzoo ook het geloof, indien het de werken niet heeft, is bij zichzelf dood.

Jak. 2 : 14. 15. 16. 17.

No. 24.	Abonnementsprijs per jaar:	7e Jaargang
15 December.	Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.	1902.

JEZUS CHRISTUS: DE OPENBARING VAN GOD.

Door B. H. ROBERTS.

(Vervolg van blz. 358.)

Nu zullen wij zien hoe God zich, in den persoon van Jezus Christus, gedraagt onder verzoeken. Na zijnen doop, werd hij door den geest in de woestijn geleid, alwaar hij veertig dagen en veertig nachten vaste. Daar onder de sterrenkemel en in de woestijn, wijde hij zijn leven in den dienst van God den Vader, en die geestelijke krachten tot zich verzamelende, en die goddelijke machten aanroepende, dewelke hem door de drie jaren van storm en onweder zoude leiden, die het zijn lot zoude zijn om door te gaan in het voltooien zijner zending. Toen hij het grootste punt van zwakheid bereikt had, toen „Hem hongerde” en overstelpt door zijn lange vasten, wie verondersteld gij kwam in zijne tegenwoordigheid om hem te verzoeken? Niemand anders dan zijn aartsvijand; met wien hij reeds in de raden van God, voordat de grondleggingen dezer aarde gelegen waren, getwist had, toen het groote plan van leven en zaligheid beraadslaagd werd — den Duivel in de volle luister van zijn sterkte en heerlijkheid kwam hem verzoeken. Ik zeg, den Duivel kwam in de volheid zijner sterkte en heerlijkheid, want ik veronderstel dat hij op dit tijdstip welhaast het toppunt zijner macht bereikt had. Wij hebben bespeurd dat hij alle rassen der menschen verblind had betreffende God. Waarlijk hij hield de natiën der wereld en hunne heerlijkheid in zijn eigen handen; en de kennis van den waren God werd niet gevonden onder de menschen. Fier, plaats hij zich daarom aan de

zijde van den verzwakten God, om hem zekere vragen te stellen. Hij zeide, in hoofdzaak, „Gij hebt influisteringen van den Geest ontvangen, dat gij God zijt, dat gij den Zoon van God zijt. Indien zoo, handhaaf uwe schepping kracht, maakt brood van deze steenen en bevredigt uwen honger. Kom, sedert gij een God zijt, behoeft gij natuurlijk scheppingkrachten te bezitten; probeer het aan deze steenen en hongert niet meer.” God, in tegenwoordigheid van zijn aarts-vijand, behield nochtans zijne nederigheid, en zeide, „Daar is geschreven: De mensch zal bij brood alleen niet leven.” Daarna nam hem den Duivel op de tinne des Tempels, en beproefde zijne krachten aan hem van eene andere kant — eene zijde waar goede mannen bijzonder bloot gesteld zijn, de zijde hunner ijdelheid, die hen aanspoort om zich te verbeelden dat zij de bijzondere begunstigde des hemels zijn en dat God zijne engelen opdrachten omtrent hen gegeven heeft. De verzoeker van Christus zeide, „Indien gij Gods Zoon zijt, werp u zelve nederwaarts; want daar is geschreven, dat hij zijne Engelen van u bevelen zal, en dat zij u op de handen zullen nemen, opdat gij niet te eenigertijd uwen voet aan eenen steen aanstoot.” Wederom antwoord den Zoon van God in nederigheid; „Daar is wederom geschreven: „Gij zult den Heere uwen God niet verzoeken!” Omdat God u zekere beloften gegeven heeft, gij apostelen en profeten en mannen Gods; omdat gij, door uwe gerechtigheid, u wellicht van de uitverkorene gemaakt hebt, betaamt het u nochtans niet om God geduriglijk op de proef te stellen. „Gij zult den Heere uwen God niet verzoeken.” Wandel uwe weg in het licht van gezond verstand, en wordt niet opgeblazen met ijdelheid omdat er iets bijzonders in uwe verwantschap met God bestaat. Daarna tast den Duivel Jezus op de kwetsbaarste zijde in voortvarende en machtige geesten aan — die der eerzucht. Ik veronderstel dat er slechts zeer weinige krachtige mannen zijn die niet het verlangen gevoelt hebben om te heerschen en te regeeren; en volstrekt niet altijd uit eigen belang ieder, of voor persoonlijke bedoelingen, doch somtijds door eene rechtschapene meening dat zij iets goeds voor het menschdom kunnen doen.

Zelfs goede mannen mogen macht gaarne bezitten en naar de rechtvaardige uitoefening er van streven. Het was aan deze zijde dat den Duivel zocht in te breken op de deugd van Jezus. Hij ontsluisde de koninkrijken der wereld, welke hij in zijn dienstbaarheid hield, hij stelde hunne heerlijkheid bloot en de macht en de majesteit tot dewelke de menschen geraken kunnen, indien zij slechts de scepeter van een enkel koninkrijk konden vatten. Nu, zegt hij, „Alle deze dingen zal ik u geven, indien gij nedervallende mij zult aanbidden”. Hij die tot op dit punt zoo nederig geantwoord had, en de schimpen en ondervragingen van zijn groote vijand met gepaste bescheidenheid en ootmoedigheid verdragen had, gevoelt nu, klaarblijkelijk somnige dier oppermachten in hem trillen die de wereld zou kunnen schudden en de sterren uit hunne loopbaan zenden. „Ga weg, Satan”. zeide hij, „Want daar staat geschreven: Den Heere uwen God zult gij aanbidden, en Hem alleen

dienen." Den Geest van den Zoon van God was aangevuturd, en het werd tijd voor des Duivel's terugwijking, van daar dat hij Jezus verliet en engelen kwamen en dienden hem. Zoo gedraagt God zich onder beproeving en verzoeking. Hoe voortreffelijk is deze les voor ons!

Jezus bezat oneindig medelijden. Laat ons liever vragen, hoe handelde Jezus Christus met de zondaren? Ik verwijs naar een voorval dat zich immer sterk op mij aangedrongen heeft, en het verduidelijkt de denkwijze waarin Christus met de zondaren handelt; want onze God is inzonderheid de vriend van zondaren. De overtollige rechtvaardige Pharizeërs uit den tijd van Christus zouden niet voor de wereld met zondige menschen in aanraking willen komen, opdat zij zelf niet bezoedeld zouden worden. Zij trokken de mantels hunner heiligheid noch wat dichter, en beschouwde zichzelve in zulk een naauwe verwantschap met God dat zij in staat waren zijn arme, ongelukkige, zondige kinderen te verachten in plaats van hen de hand te reiken hetwelk hen uit het rijk van duisternis in de luister en heerlijkheid van het Koninkrijk Gods zou gebracht hebben. Doch zoo was het niet met Jezus Christus. Toen hij door deze klas van personen beticht werd zich met tollenaars en zondaren te mengen, was zijn antwoord tot hen, „Die gezond zijn hebben den medicijnmeester niet van noode, maar die ziek zijn.” „Ik ben niet gekomen om te roepen rechtvaardigen, maar zondaars tot bekeering” Het voorval naar het welk ik verwijs als eene verduidelijking van zijn medelijden voor zondaren, is als volgt: De Joden waren altijd op hunne hoede om den Messias in den val te krijgen en hem in tegenoverstelling met de wet van Mozes te brengen. De Wet van Mozes, zooals zij eerst aan Israëel gegeven was, beval dat zoo indien iemand in overspel betrapt werd, zij gesteenigd zouden worden; doch de Rabbijnen, door schoone onderscheiding van woorden, hadden deze wet inderdaad eene doode letter gemaakt, door welker oorzaak de overspelers in Israëel de straf ontwijkten die God jegens hen vastgesteld had. Daarom dachten zij indien zij iemand konden vatten die ontegenzeggelijk schuldig was aan deze misdaad en hem of haar in de tegenwoordigheid van Jezus brengen, dat zij hem ieder met de wet van Mozes in botsing zouden brengen, of anders met de overlevering der ouderen van dagen, en in ieder geval zouden zij eene voldoende oorzaak hebben om hem voor het volk te beschuldigen. Aldus vonden zij eene vrouw, op de daad gegrepen; zij sleepte haar door de straten en wierpen haar aan zijnen voeten. „Meester”, zeiden zij, „deze vrouw is op de daad zelve gegrepen, overspel begaande: en Mozes heeft ons in de wet geboden, dat dezulken gesteenigd zullen worden: gij dan, wat zegt gij?” Hij antwoorde, „Die van u lieden zonder zonde is, werpe het eerst den steen op haar.” De één na den ander sluipten zij weg, totdat de vrouw alleen met Jezus overbleef. Toen Jezus zich oprichte en niemand anders zag dan de vrouw, zeide hij tot haar: „Vrouw, waar zijn deze uwe beschuldigers? Heeft u niemand veroordeeld?” „Niemand, Heere.” zeide zij. Waarop Jezus zeide: „Zoo veroordeel ik u óók

niet: ga henen en zondig niet meer. Dat is de manier waarop God met zondaren handelt. Er staat geschreven dat God niet op zonde kan zien met de minste graad van toegevendheid, en dat is zoo, dat kan hij niet; maar wat omtrent de zondaar? Wel, hij mag met oneindig medelijden op den zondaar nederzien. Terwijl de zonde altijd hatelijk moet zijn, wil hij nochtans de zondaar helpen en beminnen, indien hij slechts zijn weg wil gaan en niet meer zondigen.

Bovendien, Jezus was verdraagzaam. Gij zult het voorval waar hij door Samaria heen moest in uwe gedachte terugroepen, en gij herinnert u wel dat de Samaritanen de Joden haatten, en Jezus was een Jood. Sommigen zijner discipelen gingen in een vlek der Samaritanen, door hetwelk Jezus moest reizen en zochten herberg voor hunnen Meester te bereiden; doch de Samaritanen sloten hunne deuren tegen hem. Zij hadden van hem gehoord; hij was een Jood; en in de bekrompenheid hunner meeningen wilden zij de gehate Jood niet in hunne woningen binnenlaten. Dit ergerde de discipel Johannes, die Jezus zeer liefhad, ten zeerste. Vandaar dat hij tot den Meester ging en hem vroeg of hij geen vuur van den hemel mocht doen nederdalen op die Samaritanen voor het verwerpen van den Meester. Jezus antwoorde, „Gij weet niet van hoedanigen Geest gij zijt. De Zoon des menschen is gekomen om te behouden, niet om te verderven.” Een grootmoedigheid waarlijk edel.

Bij eene andere gelegenheid vonden zijn discipelen iemand die duivelen uitwierp in den naam van Jezus en zij verboden hem, omdat hij de Meester niet volgde. Toen zij in de tegenwoordigheid van Jezus kwamen, vermelden zij dit geval en vertelden wat zij gedaan hadden. Jezus zeide, „Verbiedt hem niet; want daar is niemand die eene kracht doen zal in mijnen naam en haastelijk van mij zal kunnen kwalijk spreken”. Daarna gaf hij ons de andere helft van die waarheid, „Hij die niet vóór mij is, is tegen mij”, door te zeggen „Want wie tégen ons niet is, die is vóór ons. Maar niettegenstaande al zijne barmhartigheid, zijne verdraagzaamheid, zijn geduld en zachtzinnigheid, daar waren tijden wanneer hij die zoo oneindig barmhartig was, eveneens oneindig strikt kon zijn; hij die zoo oneindig medelijdend was, kon oneindig streng zijn. Ik zal er u een voorbeeld van geven. Hij had lang en hard met deze schijnheiligen, de Farizeërs, gestreden, en tenlaatste de stem van rechtvaardigheid en bestraffing, zooals het in God gevonden kan worden, spreekt door Jezus Christus, en dit is wat hij zeide:

„Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeërs, gij geveinsden, want gij sluit het Koninkrijk der hemelen voor de menschen, overmits gij daar niet ingaat, en degenen die ingaan zouden, niet laat ingaan. Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeërs, gij geveinsden; want gij eet de huizen der weduwen op, en dat onder den schijn van lang te bidden; daarom zult gij te zwaarder oordeel ontvangen.”

Dit is niet zoo zachtmoedig, is het wel? Leest eveneens Mattheus 23:15-33. En zulks van die zachtmoedige, medelijdende

man! De stemme Gods in zijne gestrengheid spreekt door deze klanken, en noodigt ons uit om te beseffen wat een vreeslijk iets het moet zijn om onder het misnoegen van God te vallen. Overweeg het oneindig verschil tusschen dat vriendelijke medelijden, hetwelk hij heeft voor de boetvaardige zondaar, en deze gestrenge doch rechtvaardige beschuldiging van hen die in hunne zonden volharden! Een waarschuwing tot alle menschen om zich in acht te nemen voor de rechtvaardigheid van God, wanneer het eenmaal aangevuurd zal worden!

Mijne vrienden, deze Jezus Christus is God geopenbaard in het vleesch, zoo bewezen uit de schriftuur; het karakter van God is geopenbaard in het wonderlijke leven dat Jezus, de zoon van God op de aarde geleid heeft; dóór het zien wij God in Zijn handelen; en dóór het zien wij de zachtmoedigheid, het medelijden, en eveneens de rechtvaardigheid en gestrengheid van God. Jezus Christus is God; en hij is eveneens een mensch; maar ik neem geen deel in die sekteverfijningen die ons trachten te vertellen dat de menselijkheid van Jezus gescheiden is van de goddelijkheid van Jezus. Hij zelf maakte dergelijke onderscheidingen niet. Hij was goddelijk, geest en lichaam, en geest en lichaam werd verheven tot den troon van Zijnen Vader, en zit daar nu met al de machten van de Godheid, lichamenlijk in hem wonende, een onsterfelijk, verheerlijkt, verheven wezen! Het uitgedrukte beeld en gelijkenis van God den Vader; want zooals de Zoon is, evenzoo is de Vader. En toch wanneer wij aan de wereld bekend maken dat wij gelooven dat God een verheven mensch is, worden wij vermeld dat wij godslasteraren zijn. Maar zoolang als den troon van Jezus Christus zeker staat, zoolang als zijn verheven lichaam van vleesch en beenderen, verheerlijkt en eeuwig, zijne plaats bij de zijde van den Vader behoudt, juist zoolang zal de leerstelling dat God een verheven mensch is zijne plaats bekleeden tegenover de ijdele bedriegerijen van de geleerde wereld. Deze leerstelling is waar. Het kan niet ontroont worden. Eene waarheid is een plechtig iets. Geen spotternij der eeuwen, geen smaadschriften der geleerde, noch de bespotting der menigte, noch de godslastering der wereld, kan het schokken; het zal altijd waar blijven. En deze leerstelling, door Joseph Smith aan de wereld bekend gemaakt, dat God een verheven mensch is, dat Jezus Christus de Openbaring van God aan de wereld is, en dat hij juist gelijk zijnen Vader is, en dat zij die zijnen broeders zijn, mogen worden gelijk als hij is, wanneer zij in zijn voetstappen gewandeld hebben is eene leerstelling die zoo zeker en vast zal staan, als den troon van God zelf staat. Want Jezus Christus is geopenbaard in het vleesch. Hij was de openbaring van God tot de wereld. Hij was en is een verheven mensch. Hij is God.

Drie en Zeventigste Algemeene Halfjaarlijksche Conferentie,

gehouden in den Tabernakel te Salt Lake City, 4, 5 en 6 Oct. 1902.

(*Vervolg van blz. 366.*)

Ouderling Frank Y. Taylor, president der Granite ring, was de volgende spreker. Het volk van zijnen ring, zeide hij, waren een goed volk, die hun plichten zeer wel nakwamen. Hij was van meening dat wij veel met de jeugd zouden arbeiden. Menig jong persoon kon geleid worden tot een leven rijk aan goed gevolg, indien hij op het juiste tijdstip in handen genomen werd.

Ouderling Mathias F. Cowley, van den raad der Apostelen, was de laatste spreker. Hij las uit het boek der Leeringen en Verbonden, omtrent de wijze waarop moeielijkheden zouden vereffend worden. Een iegelijk die er tusschen geroepen wordt zoude er eene volkomene geheimhouding over behouden. De straf zoude even zoo groot zijn als de zonde, doch niet grooter. Het zoude zoo gemakkelijk mogelijk gemaakt worden voor iemand om te bekeeren en om vergiffenis te verkrijgen. Na gezongen en gebeden te hebben werd deze bijéénkomst gesloten.

De Derde Dag. Maandagvoormiddag.

Deze vergaderingen hadden eveneens als de vorige bijéénkomsten een groot aantal belangstellende toehoorders. Na de gebruikelijke operings oefeningen was Ouderling M. W. Merrill, van den raad der Apostelen, de eerste spreker. De vorige sprekers hadden hem herinnerd aan de uitgestrektheid van het werk van God en de voortreffelijke vooruitgang derzelve. Wat mogen wij nog wel niet verwachten gedurende de eerstvolgende 50 jaren? God heeft ons eene verhevene organisatie gegeven, en daar is geene beperking van uitbreiding onder eene dergelijke organisatie. De leeraars, die op huisbezoek gaan, zouden geene bepaalde regel en reeks vragen te stellen hebben, doch in deze zaak door den Heiligen Geest geleid worden; en opdat zij dezen geest mogen bezitten zouden zij heimelijk bidden, voordat zij een huisgezin gaan bezoeken. Zij zouden het volk aanraden om zich niet in schuld te begeven. Het volk zoude binnen hunnen inkomsten leven. Degene die verplichtingen hebben zouden zich daar zoo spoedig mogelijk van bevrijden, en de gemakkelijkste wijze voor hen om dit te doen is, dat zij hunne tiende en offerande betalen.

Ouderling David K. Udall, president van den St. John ring, (Arizona) was de volgende spreker. Het was zijn roeping om op de grensscheidingen te wonen, om de barre streken bewoonbaar te maken. Het volk zijner ring waren door de Roodhuiden omsingeld, doch er heerschte volkomene vrede tusschen de Heiligen en de inboorlingen.

Ouderling Stephen L. Chipman, president der Alpine ring, was de volgende spreker. Er waren tien wijken, met een aantal ver-

takkingen in zijnen ring. Zeven vergadering gebouwen bevonden zich aldaar, waarvan er een in aanbouw was en 60,000 dollars (f 150,000) zal kosten en toch was er geene vermindering in het betalen der tienden. Hij haalde voorvallen aan van genezingen, de gave van profetie en tongen in de wijken aangetroffen.

Ouderling Uriah T. Jones, president der Parowan ring, sprak vervolgens. De Parowan ring is een der oudste afdeelingen in de kerk. De bevolking was niet veel vermeerderd, daar waren nu omstreeks 4000 inwoners. Het volk verkeerde in een zeer voorspoedige toestand.

Ouderling George Teasdale, van den raad der Apostelen, was de laatste spreker. Niettegenstaande dat de Heiligen in de geheele wereld kwaad van gesproken werden, wist hij toch dat de Kerk de ware was. De dienstknechten des Heeren waren niet trachtende het volk in dwaling te leiden. Zij beminden het volk onder wien zij zich begaven, en de Ouderlingen waren overal gezegend in hun werk om dit Evangelie tot de natiën der aarde te brengen.

Na het zingen, werd deze vergadering gesloten door Ouderling Geo. C. Parkinson, president der Oneida ring.

Maandagnamiddag. De laatste vergadering.

Ouderling John W. Taylor, van den raad der Apostelen, was de eerste spreker. Hij maakte gewag aangaande de vergadering in deze laatste dagen door den profeet Jesaja voorspeld. Deze voorspelling verkreeg zijne vervulling in de geschiedenis der Heiligen. Dit is, daarenboven, een der teekenen des tijds. Maar zooals het was in de dagen van Jezus, zoo is het ook nu; de menschen onderscheiden de teekenen des hemels, maar bespeuren niet *die teekenen* welke God geeft aangaande de tweede komst. Het was eveneens voorspeld geworden dat wanneer in de laatste dagen, de vergadering plaats zou hebben, de Heere zijn volk herders naar Zijn eigen hart zou geven, die hen zouden voeden. Een ander teeken van de komst van Christus in de laatste tijden zoude zijn dat het Evangelie des Koninkrijks aan alle natiën gepredikt zoude worden. Spreker toonde aan hoe deze voorspelling vervuld wordt. Het zal niet lang meer duren wanneer eene andere voorspelling der vroegeren profeten zijne vervulling zal ontvangen, in het werk dat door de drie Nephieten en den Apostel Johannes, die macht over den dood gegeven waren, zal gedaan worden. Deze mannen zijn zelfs nu bezig den weg voor de Ouderlingen der Kerk te bereiden. Zij zullen het hartje der beschaving binnen treden en het hun aangewezen werk verrichten.

Ouderling Anthon H. Lund, van het Eerste Presidentschap, sprak vervolgens tot de Conferentie. Spreker raadde het volk aan om al de wetenschap te verkrijgen dat zij maar konden. Het is noodzakelijk dat de Heiligen hunne kinderen aanmoedigen om de hulp-organisatie-vergaderingen bij te wonen. Hij sprak aangaande het denkbeeld van een der zendings presidenten, dat de zendingen het debat vermijden. Dat was eene juiste houding om aan te

nemen. Het is niet omdat de Ouderlingen bevreesd zijn in het debat te treden, doch liever omdat het hunne roeping niet is te strijden. Degenen die het debat zoeken, zijn over het algemeen niet zoekende naar waarheid, doch geschillen; en de Ouderlingen waren gezonden om het Evangelie te prediken. Dat was het beleid der vroegere Kerk.

President John R. Winder, was de volgende spreker. Hij verwees naar het werk dat in de tempels verricht werd. Er waren omstreeks 50 broeders en zusters die in de Salt Lake Tempel arbeiden zonder bezoldiging. Dit is een zeer groot werk, een werk waaromtrent den Profeet Joseph Smith juist voor zijnen dood zeer mede gemoeid was.

Het volk stemt om de autoriteiten der Kerk door President Joseph F. Smith voorgesteld te erkennen.

Joseph F. Smith, als Profeet, Ziener en Openbaarder en President der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen.

John. R. Winder, als eerste raadgever in het Eerste Presidentschap.

Anthon H. Lund, als tweede raadgever in het Eerste Presidentschap.

Brigham Young, als President der Twaalf Apostelen.

Als leden van den Raad der Twaalf Apostelen: Brigham Young, Francis M. Lyman, John Henry Smith, George Teasdale, Heber J. Grant, John W. Taylor, Marriner W. Merrill, Mathias F. Cowley, Abraham O. Woodruff, Rudger Clawson, Reed Smoot en Hyrum M. Smith.

John Smith als Presideerende Patriarch der Kerk.

De raadgevers in het Eerste Presidentschap, de Twaalf Apostelen en de Presideerende Patriarch als Profeten, Zieners en Openbaarders.

Eerste zeven Presidenten der Zeventigers: Seymour B. Young, Christian D. Fjeldsted, Brigham Henry Roberts, George Reynolds, Jonathan G. Kimball, Rulon S. Wells en Joseph W. Mc.Murrin.

Wm. B. Preston, als Presideerende Bisschop, met Robert T. Burton en Orin P. Miller als zijne eerste en tweede raadgevers.

Joseph F. Smith als Beheerder-in-Vertrouwen voor het godsdienstige genootschap — „De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen.” —

Anthon H. Lund, als algemeene Kerk-geschiedschrijver en Archivaris der Kerk.

John Nicholson, als klerk der Conferentie.

President Smith sprak voor eenige oogenblikken voor het sluiten der Conferentie. De belofte zes maanden geleden gemaakt met betrekking dat het Evangelie tot de wereld gebracht zou worden, was nagekomen. Hij wenschte dat de Heiligen huiswaarts zouden keeren met vernieuwden lust en ijver.

Het koor zong het lied:

Wij danken U Heer voor Profeten:

Benedictie door Ouderling Charles W. Penrose, raadgever in het presidentschap van den Salt Lake ring.

De Stier.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

WILLARD T. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

Groete en Raad van President Francis M. Lyman.

Wij naderen nu het einde van het jaar en het werk van een ander jaargetijde is bijna over. Het is een belangrijke tijd in de Europeesche zending geweest, en thans is het een passende gelegenheid om eenige woorden tot de Ouderlingen, Heiligen en vrienden te zeggen. De algemeene toestand der zending is goed. Vrede en vrijheid wordt in bijna alle deelen genoten en de verschillende bewinden zien duidelijker dan in het verledene dat onze bedoelingen eervol zijn en onzen invloed bevorderlijk tot goede regeering en gehoorzaamheid der wet. De Heere is met ons en heeft onzen arbeid in zijnen dienst aangenomen. Hij heeft zorggedragen voor het werk in het verledene en zal zulks doen in de toekomst. Indien iemand verdrietig gevoeld vanwege de vooruitgang niet vlugger is en hunne vrienden en de wereld de waarheid niet aannemen, behoeven zij geduld te oefenen en hun deel wel verrichten. De arm des Heeren is sterk genoeg; Hij zal Zijne beloften vervullen.

De Heiligen zijn over het algemeen toegewijd geweest aan het werk en behulpzaam aan den dienst. En er zijn er ook zeer velen, die nog geen leden geworden zijn, die zeer grootmoedig en minzaam geweest zijn. Zij hebben den invloed van dit werk gevoeld en sommigen zijner zegeningen genoten. Zij hebben de Ouderlingen onderdak gegeven en opende hunne woningen voor vergaderingen. Om deze rede hebben zij in vele gevallen de bespotting en het misnoegen geleden dergene die bevooroordeeld waren, maar toch hebben zij de vrede en vermeerderde zegeningen genoten die volgen op het ondersteunen van de dienstknechten des Heeren. Laat mij tot de Heiligen en vrienden zeggen dat gij er niets bij verliest door de ambtsdienaars te ondersteunen en door opofferingen te maken om het werk te bevorderen. Sommigen uwer mogen toegestaan worden om onwetend engelen te onthalen, en gij zult gewisselijk goede engelen in uwe huizen leiden, alhoewel gij ze niet ziet, indien gij de Ouderlingen Israëls onthaald die dit Evangelie des Koninkrijks in deze landen prediken.

Sommigen onzer vrienden zijn vatbaar geworden voor de wet der Tiende, zoowel als voor andere beginselen van het Evangelie, en geven een tiende deel hunner inkomsten aan de Kerk. Het is zeer wel voor hen om te beseffen wat hunne verplichtingen zullen zijn, wanneer zij een verbond met den Heere maken en eene vergiffenis hunner zonden ontvangen. Eenigerlei opleiding die zij vóór den doop in dit opzicht verkrijgen zal hen grootelijks versterken. Het zelfde kan gezegd worden met betrekking tot het Woord van Wijsheid. Vele onderzoekers hebben hun thee en koffie, tabak en

sterke dranken nagelaten, omdat die artikelen door den Heere verboden zijn. Degenen der Heiligen die nog niet gehoorzaam geworden zijn aan deze dingen, zouden geen tijd verliezen om zulks te worden, want zij ontbreken zegeningen door hun uitstel. Indien zij geen geloof in de tiende of eenig ander beginsel hebben, zouden zij voor geloof zoeken, zooals zij dat deden met betrekking tot den doop, en de autoriteit der Ouderlingen die het Evangelie aan hen brachten. Het geloof zal ontstaan wanneer zij hunne tienden nauwgezet naar het geweten aanvangen te betalen, en evenzoo zullen zegeningen hun te beurt vallen.

De Heiligen zouden er zich op voorstaan om hunnen goeden naam en rechtschapenheid onder de menschen in stand te houden. Zij zouden goede bureu zijn en achting winnen voor hunne nijverheid en eerlijkheid. Laat geene verwijting tegen uw naam ingebracht worden dat gij geleend hebt en nagelaten hebt uwe schuld te betalen, of dat gij bedrog en bedriegerij in praktijk gebracht hebt. De Heiligen zouden spaarzaam met hun middelen zijn en geen verkwisters wezen. Leert een weinig bijteleggen als gij voort gaat. Stel uwe beste krachten in uw dagelijksch werk. Het is een deel uwer godsdienst dat gij het wel doet. Indien gij in betrekking zijt maakt de belangen van uw patroon de uwe, en gij zult spoedig oomjisbaar voor hem worden. Kibbelarij, twisten en lasteringen zouden nimmer uwe lippen bezoedelen. Indien gij deze raadgevingen wilt in acht nemen zult gij een naam onder de menschen vaststellen voor een net, rechtschapen leven, en alhoewel zij uwe godsdienst als verkeerd mogen beschouwen, zullen zij er toekomen om te erkennen dat er toch nog iets goeds in is.

De Heiligen zijn in sommige gevallen arm, nochtans hebben vele een groot erfdeel van den Heere ontvangen — kinderen; en de Heere zal hen verantwoordelijk houden voor hunne zorg over Zijn erfdeel. Onderwijst de kinderen in alle deugden. Op uwe invloed hangt de richting van hun leven af. En vergeet niet dat de ziel van een dezer kleine meerder van waarde is dan deze geheele aarde, want het kind is naar de gelijkenis van God geschapen, en indien het zalig is, mag het wel eens een schepper van werelden worden. Leert uwo kinderen matigheid en kuischheid. Laat hen duidelijk verstaan dat gij hen liever in hunnen graven ziet gelegd worden dan dat zij zich zouden onteeren. Onderwijst hen door voorbeeld en voorschrift de Heere lief te hebben en zijnen geboden te gehoorzamen, want Hij heeft hen verlost en verlangt hunnen dankbaarheid.

De Ouderlingen en zusters die in de ambstbediening werkzaam zijn doen een verheven werk, en alhoewel zij hier zijn tegen eene groote opoffering voor henzelfen in wereldsche dingen, vergaderen zij zich nochtans schatten in den hemel. De zendelingen zouden eenvoudiglijk leven en zorgvuldig met hunnen middelen zijn. De ondersteuning en reis kosten van een dergelijk groot aantal Ouderlingen die van huis zijn, maken een groote inbreuk op de beursen der vergaderde Heiligen.

De zendelingen zouden zich zeer in acht nemen aangaande hunne gezondheid. Het klimaat in deze landen verschilt ten eerste met ons bergenklimaat. Het is hier veel gemakkelijker om een verkoudheid te vatten en zeer veel moeilijker om het weder kwijt te raken.

Laat ons in alle dingen ernstig zijn, en ijverige werkers in het werk des Heeren. Geene eerbare poging zal vergeten worden of zal tevergeefs zijn. Wij zijn alreeds boven ons vermogen om te beseffen bevoorrecht geworden, en indien wij onwankelbaar staan waar de Heer ons geplaatst heeft en nimmer verflauwen of verminderen, zullen wij hersteld worden in Zijne tegenwoordigheid.

Millennial Star.

Afscheidsgroet.

Daar ik ongeveer een maand geleden in Zion ben aangekomen en door God's genade de mijne in gezondheid heb mogen wederzien, kan ik niet nalaten mijn Broeders en Zusters in het Evangelie een hartelijk vaarwel toeteroepen. Gij zijt mij waarlijk lief geworden gedurende de 32 maanden, die ik onder U heb mogen arbeiden en het viel mij zwaar U te moeten verlaten. Ik dank U voor de vele blijken van liefde mij te beurt gevallen in uw midden en mijne gebeden zullen dagelijks voor u opstijgen. Ik vertrouw ook dat ons scheiden niet voor immer zal zijn, door dien velen van U zullen optrekken naar het land dat de Heere voor Zijn volk heeft terzijde gezet en al zouden wij elkander niet terugzien in dit leven, is het ons een troost te weten dat bij getrouwheid dit zal plaats hebben bij onzen Heiland wanneer Hij ons beloonen zal voor al het goede aan Zijne dienstknechten bewezen.

Uw heilwenschende Broeder,
LAMBERTUS J. KRAGT.

Ontslag, Aangekomen en Benoemingen.

Ouderling Wm. A. Koldewijn is eervol van zijnen arbeid in de Nederlandsch-Belgische Zending ontslagen en zal den 20sten December per stoomschip „Commonwealth” van Liverpool huiswaarts keeren.

Den 25sten November l.l. is te Rotterdam aangekomen Ouderling Herbert van Dam Jr., van Salt Lake City, Utah Ouderling van Dam is aangewezen in de Rotterdamsche Conferentie te arbeiden en is in de tweede afdeeling van de stad Rotterdam geplaatst.

Ouderling Jan van Daalen is van zijnen arbeid in de Arnheemsche Conferentie ontslagen om die in de Amsterdamsche Conferentie verder voort te zetten.

Ouderling Guy A. Wilson is van zijnen arbeid in de Amsterdamsche Conferentie ontslagen en geroepen om in de stad Dordrecht van de Rotterdamsche Conferentie te arbeiden.

Het Evangelie.

I. DE HEILAND.

Wonderbaar is 't werk des Heilands,
Wat Hij wrocht voor 's menschen heil,
Groot, oneindig groot Zijn liefde,
Niet te noemen, zonder peil.

De eerste mensch was ongehoorzaam,
En hij overtrad de wet,
Die (ofsehoon zijn wil nog vrij bleef)
Door den Heer hem was gezet.

Tot zijn straf werd Adam sterflijk,
Maar die dood werd ook gebracht,
Buiten schuld van iemand anders,
Op heel 't menscheijk geslacht.

Sedert nu de mensch moest sterven,
Eischte de gerechtigheid,
Dat hij daarvan — 't was zijn schuld niet —
Ook volkomen werd bevrijd.

Hiervoor nu kwam Christus Jezus,
Hij, de man zoo rein' zoo groot,
Brak, ('t was Hem van God gegeven)
Al de banden van den dood.

Hij is uit het graf verzezen,
En door Zijn verlossingskracht
Wordt eens het geheele menscheidom
Uit den doode voortgebracht:

Beiden heiligen en zondaars,
Jongen, ouden, klein en groot,
Allen, allen zullen opstaan
En bevrijd zijn van deez' dood.

II. DE PROFEET DER LAATSTE DAGEN.

't Was door onzen Zaligmaker
Aan Zijn volgers reeds voorspeld,
Dat de tegenstanders 't Godsrijk
Nemen zouden met geweld.

De Apostel Paulus mede
Sprak aangaande 't zelfde feit,
Dat er zou een *afval* komen
Na verloop van een'gen tijd.

Dan zou men het Evangelie
In zijn eenvoud klaar en schoon,
Niet verkonden op de aarde
's Heeren wetten en geboû.

Zouden menschen gaan verklaaien,
En, naar eigen hart en zin,
Zou men leeraars nemen, die hen
Leeren zouden voor gewin.

Maar nog méér deed onze Heiland,
Want, zoo klinkt Jesaja's stem,
Onze krankhen droeg de Heere.
Onze zonden was op Hem.

Ieder menschenkind doet zonde,
Naar des Woords getuigenis,
Waarvoor iedereen persoonlijk
Zelven verantwoord'lijk is.

Hiervoor nu is óók verlossing,
Vrijspraak door des Heilands bloed,
Voor een ieder, die geloovig
Naar Zijn woord hoort en dat *doet*.

Hij die, in den Heer geloovend,
Zieh bekeert van booze paân,
Krijgt vergeving zijner zonden,
Door den *doop* te ondergaan.

Wie dan steeds getrouw zal blijven,
Wandlend in gerechtigheid,
Die beërft het eeuwige leven,
Door genade hem bereid.

En wat wordt van d' ongeloov'gen?
De rechtvaardigheid van God,
Geeft een iegelijk naar zijn werken:
Eeuw'ge wroeging is hun lot.

Wonderbaar is 't werk des Heilands,
Wat Hij wrocht voor 's menschen heil,
Groot oneindig groot Zijn liefde,
Niet te noemen, zonder peil.

Doch niet steeds zou 't Evangelie
Zijn verwijderd van de aard,
Er zou een herstelling komen,
Zooals ons Gods Woord verklaart:

„En ik zag een andren engel
„Vliëgend door den Hemel gaan,
„Met het eeuwige Evangelie
„Om het te verkonden aa.

„Alle naties, tongen, talen,
„Roepend met een groote stem:
„Vreest God! vreest den Heer der Heeren,
„Geeft de heerlijkheid aan hem!

„'t Uur Zijns oordeels is gekomen,
„Aanbidt Hem, die altijd leeft,
„Die den hemel en de aarde
„En de zee geschapen heeft.”

Deze engel is gekomen
Tot den jongeling Joseph Smith,
En de leer, door hem verkondigd,
Met zijn daan getuigen dit.

Hij werd door den Heer verkoren,
Om te staan als een Profet,
Hij werd, naar de Heil'ge orde,
Met autoriteit bekleed.

Wèl moest hij vervolging lijden,
Wèl werd Joseph Smith vermoord,
Maar het werk, door hem begonnen,
Gaaf toch onophoudlijk voort.

Bergen laat uw danklied hooren!
Dalcn komt, verheft uw stem!
Laat de gansche aarde juichen,
Zingt Gods lof, verheerlijkt Hem!

Hij braecht ons weer 't Evangelie,
Hij gaf ons weer een Profet,
Om Zijn volk Zijn wil te leeren,
Evenals Hij vroeger deed.

Een Profet is ons gegeven!
Dat het gansche mensdcm juich',
Dat een ieder God leer' kennen,
En een elk zich voor Hem buig'.

III. PERSOONLIJKE GETUIGENIS.

Mijn geliefde broeders, zusters,
Deelgenooten van dit werk,
Dragers van den naam „Mormonen”,
Leden van des Heilands Kerk,

't Is mijn wensch, tot u te zeggen:
Sterk is mijn getuigenis,
Dat de leer van de „Mormonen”
't Eeuwig Evangelie is.

'k Weet, mijn zaligheid is zeker,
Als 'k volhard in deze leer:
Wie volhardt tot aan het einde,
Die wordt zalig”, sprak de Heer.

Is het nu door *mijn* verdienste,
Dat mij deze gaunst geschiedt?
Neen! het is het werk des Heeren,
't Is genâ en anders niet.

Heel mijn leven is genade,
Maar niet ledig, lui of stil,
Mag ik zijn, 'k moet naarstig wezen,
Dat is 's Heeren wensch en wil.

Het geloof, dat de Verlosser
Aan het hout des kruises stierf,
En door Zijne groote liefde
't Eeuwig heil voor mij verwierf;

Zal geen zaligheid mij schenken,
Als 'k niet doe den wil van God,
Slechts geloof gepaard met werken
Geeft mij eens een zalig lot.

't Altijd roepen: „*Heere, Heere!*”
Is volstrekt geen lieflelijk,
Wie daar *doet* den wil des Vaders,
Die komt in het Hemelrijk.

Onze Heiland en Verlosser,
Godes ééngelboren Zoon,
Zeide eenmaal: „wie mij lief heeft
Die beware mijn geboên.”

Dat is dus de war: liefde,
't Blijkt hier duidelijk, zonneklaar,
En, naar des Apostels woorden,
„Zijn geboden zijn niet zwaar.”

'k Wil u heden dan getuigen:
Ik verheug mij immermeer
In het werk der laatste dagen,
In het werk van God, den Heer,

Ik herhaal het broeders, zusters,
Sterk is mijn getuigenis,
Dat de leer van de „Mormonen”
't Eeuwig Evangelie is.

't Is mijn lust „Mormoon” te wezen
Niet met 't woord of met 't gelaat,
Maar met heel mijn hart en ziunen,
Samen met mijn woord en daad.

Laat de andre sekten komen,
Zij hun leer ook nog zoo schoon,
Nooit wordt d'onze overtroffen:
't Mormonisme spant de kroon!

Mededeeling.

IEMKE KOOIJMAN.

Ouderling Leonard van den Akker, die in gezelschap van eenige anderen, den 20sten Nov. 11. naar Zion vertrok, bericht ons uit Boston, dat zij welbehouden en in goeden welstand aangekomen zijn. Het weder was nogal ruw, doch er was niet veel zeeziekte onder hen.

Het gezelschap Heiligen bedroeg 96, waarvan er 30 Ouderlingen waren en 66 optrekkende Heiligen.

STATISTIEK VERSLAG
van de Nederlandsch-Belgische Zending voor het jaar eindigende 30 November, 1902.

	Zendingen van Zion.		Lokale Priesterschap.				Leden.	Totaal Leden en Lokale Priesterschap.	Kinderen onder 8 jaren oud.	Totaal aantal zielen.	Gedoopt.	Naar Zion vertrokken	Aangekomen.	Verhuisd.	Overleden.	Afgesneden.	Evangelie Gesprekken.	Traktaten uitgegeven.	Boeken uitgegeven.	Vergaderingen gehouden.				
	Hoogepriester	Zeventigers.	Onderlingen.	Vrouwelijke Zendingen.	Lokale Onderlingen.	Onderlingen.															Priesters.	Leeraars.	Diakenen.	
NEDERL.																								
ROTTERDAM	G. J. Kruitbosch.	8	2	1	2	6	12	16	17	476	527	209	736	76	22	9	10	16	1	6417	19326	370	943	
AMSTERDAM	J. W. D. Hurren.	1	2	1	1	9	7	14	7	381	418	146	564	37	30	13	8	5	2	2716	8798	257	424	
GRONINGEN	J. H. Peterson.		3	2		5	4	8	5	223	245	100	345	64	31	8	3	3		2217	7724	127	854	
ARNHEM	L. Y. Rigby.		2			4	4	4	8	183	208	53	256	23	11	8	6	2		1570	4516	159	269	
BELGIË:																								
LIEK	C. P. Beus.		2	1	1	2	1	3	1	62	69	20	89	11	12		3		2	749	1419	53	351	
BRUSSEL	C. v. d. Graaf. *)			1			1	1	1	29	32	13	45		2		1			95	1287		51	
Totaal		1	17	7	1	4	26	29	46	39	1354	1494	541	2035	211	108	33	31	26	5	13764	43070	966	2922

*) Presideerend Onderling.

WILLARD T. CANNON, *President.*

Laat ons eerst bidden.

De overledene Dr. Hoge verhaalde eens de navolgende geschiedenis van twee Christenen:

De eene hoorde dat den andere op eene verkeerde wijze over hem sprak. Hij ging tot hem en zeide: Zoudt gij niet zoo vriendelijk willen zijn, om mij mijne fouten recht in 't gelaat te willen zeggen, zoodat ik van uwen scherpen blik eenig nut mag hebben en u een verzoek te doen om mij te verschoonen?

Jawel! antwoorde de andere, „dat wil ik gaarne”. Zij gingen even terzijde waarna de andere wederom zeide. „Voordat gij mij nu, mijne fouten zult bekend maken, mag ik u verzoeken, met mij neder te knielen, en de Heere te bidden dat Hij mij de oogen opene, zoodat ik de fouten, die gij mij bekend zult maken kan zien? Ik verzoek u eerst te bidden. Zij gingen te samen in 't gebed, waarna de eerste wederom badt. Zeg mij nu welke klacht gij tegen mij hebt. Deze antwoorde nu en zeide: nu wij er over gebeden hebben schijnt het mij zoo nietig en de moeite niet meer waart om er over te spreken. Ik gevoel inderdaad, en erken nu eerst, dat ik om niets waardige dingen heb rondgegaan om over u te spreken en den duivel heb gedient, ik heb nu van noode dat gij voor mij bidt, opdat de Heere, het onrecht dat ik u heb aangedaan, mij wil vergeven.”

Deze alhoewel kleine, is toch een zeer treffende geschiedenis en waardig om na te volgen, en wij vertrouwen dat er in iedere gemeente wel een man of vrouw gevonden zal worden welke hier eene goede les uit kan nemen.

Der Sterrn.

Aan onze Lezers!

Met dit nummer eindigt de 7e Jaargang van „De Ster”. Dit is een geschikte tijd om eenige belangrijke punten in overweging te nemen.

Eerst nemen wij een terugblik en beseffen dat er steeds veel gelegenheid ter verbetering bestaat, doch wij hebben getracht u een Tijdschrift te verschaffen dat bij iedere verschijning steeds gretiger gelezen zoude worden en dat er zich in bevond het beste van al het gesprokene en onderwezene woord Gods, benevens de verslagen der Conferentiën, Algemeene Zendingsnieuws en eene verhandeling van een verscheidenheid van onderwerpen, beide op geestelijk en tijdelijk gebied, die indien ze ter harte genomen en in praktijk gebracht werden voor uw eeuwig voordeel zouden blijken te zijn.

Wij zijn ons bewust dat onzen arbeid gewaardeerd is geworden door een blik op onzen intekenaarslijst te slaan, en zullen met de hulp des Heeren steeds voortgaan om onze beste krachten ter bevordering van „De Ster” te geven.

Nu kan U de vraag stellen tot Uzelven: Kan ik ook iets doen ten voordeele en bevordering van „De Ster”? Zeer zeker en dat nog wel op tweeërlei wijze.

Ten eerste; Door andere intekenaaren voor ons te verkrijgen. Het beste middel daarvoor is om „De Ster” aan de Leden der Kerk

die het nog niet lezen en aan uwe vrienden en kennissen sterk aan te bevelen en hen eens een exemplaar ter inzage te verschaffen, opdat zij zich van de belangrijke punten daarin vervat des te beter kunnen overtuigen. „De Ster” is het orgaan dezer zending en bevat juist het geschikte geestelijke voedsel voor de Heiligen, onderzoekers en vrienden der waarheid, waardoor het een zeer nuttig en gewenscht Tijdschrift voor een ieder belangstellend persoon is. Indien nu een iedere persoon die dit stukje leest ons slechts één nieuwe intekenaar bezorgde gedurende den loop onzer achtste jaargang, zouden wij bij het einde derzelve onze intekenaarslijst precies verdubbeld zien en wij gelooven dat dit heel wel verdubbeld kan worden, indien wij allen de belangen van „De Ster” willen behartigen.

Ten tweede: Door stipt en juist aan uwe plichten als abonné te voldoen, hetwelk wij u beleefd verzoeken om zoo spoedig mogelijk met de Conferentie-Presidenten, of met onzen Agent, den Heer H. B. Denkers, in Ogden, Utah, te vereffenen, die het op hunne beurt wederom aan ons zullen overmaken, opdat wij in staat zullen zijn de balans onzer boeken vóór het nieuwe jaar te kunnen trekken.

De Redactie verzoekt eveneens dat het van verandering van adres, of eene ongeregelde ontvangst zoo spoedig mogelijk verwittigd wordt, opdat wij voor eene geregelde bezorging kunnen instaan.

Tenzij wij anderszins verwittigd worden voor den aanvang van het Nieuwe Jaar, beschouwen wij al onze tegenwoordige intekenaars als opnieuw ingeschrevene abonneenten.

Overleden.

Den 22 November, l.l. overleed te Dordrecht, Jaromine Adriana, dochtertje van Pieter en Alleita Sol.

Het werd den 23sten Febr. 1901 geboren en den 24sten Maart, 1901 door Ouderling Jan Meibos, Hzn. ingezegenl.

Den 29 November l.l. overleed te Amsterdam, Marines Griep, geboren den 6 Sept. 1867 te Schore, Provincie Zeeland. Broeder Griep werd den 16 Maart, 1901 te Amsterdam door Ouderling H. Bell gedoopt en bevestigd. Hij overleed aan het waterzucht.

Den 7 December, j.l. overleed plotseling te Schiedam, Wessel Swart. Broeder Swart werd den 31 Aug. 1845 te Zaandam geboren. Alhoewel schielijk overleden, gevoelen wij nochtans te erkennen, dat hij immer in een toestand verkeerde die hem bereid maakte voor het sterven en eene heerlijke opstanding.

I N H O U D :

Jezus Christus: De Openbaring van God	blz. 369	Het Evangelie	Blz. 380
Drie en Zeventigste Algemeene Haljaar-		Mededeeling	„ 381
lijksche Conferentie	„ 374	Statistiek Verslag	„ 382
Groete en Raad van Pres. Francis M. Lyman	„ 377	Laat ons eerst bidden	„ 383
Afscheidsgroet	„ 379	Aan onze Lezers	„ 388
Ontslag, Aangekomen en Benoemingen	„ 379	Overleden	„ 384

Uitgave van W. T. CANNON, *Izaäk Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.